

V Kroměříži, podzim 2020

Milá budoucí přítelkyně, milý budoucí příteli,

žijeme ve zvláštní době. Sedíme doma a hledáme rovnováhu. Trošku típu. Nemohu dělat to, co mám ráda a hledám, co dělat můžu. Odložila jsem své koníčky a vracím se do kuchyně k dobré hudbě, knížkám a psaní. Dost mi pomáhá internet. Stal se dveřmi, kterými chodím na návštěvu za svými dětmi a za lidmi, které mám ráda. Není to sice úplně ono, ale je to lepší než nic.

Teď Vám ale píši, protože všichni lidé to s internetem neumí a ty náhradní dveře jim chybí. Nejpodivnější je takhle doba pro dámy a pány, kteří žijí v různých domovech pro seniory, kovidák jim totiž vzal svobodu. Domovy nekompromisně zabouchly dveře. Ano, seniři jsou tak chráněni, ale současně mnohé ztrácejí. Nemohou se totiž těšit na lidi, ztrácejí spojení se světem venku.

Na jaře jsem věřila, že pomůže, když bude v Domovech dostatek tabletů a systém, jak používat videochaty. Že to je ono a že to bude paráda. Musím uznat, že to fajnově funguje a pomáhá udržet kontakt s rodinami. Ale nestačí to. Už proto, že obyvatelé Domovů si většinou nedokážou hovor zajistit bez pomoci personálu. Existuje ale ještě jedno spojení, jedny takové dveře. Je to obyčejný papírový dopis. Právě takový, jako se psaly dříve. Pamatujete? V obálkách putovaly za babičkou, první velkou láskou nebo třeba leteckou poštou do Ruska. Teď ho můžete napsat znovu. To by šlo, ne? Stačí si sednout ke stolu, vzít čistý papír a psát. Treba o tom, kdo jste, co Vás baví, jak se máte a co Vám dělá radost. Když na konci přidáte e-mailovou nebo obyčejnou adresu, může se k Vám dostat odpověď. Určitě ale uděláte někomu radost. Někomu, kdo Vaš dopis dostane a bude si ho číst tehdy, kdy bude chtít, třeba pořád dokola. Může v klidu napsat odpověď nebo připravit vzkaz. S tím vším si poradí sám.

Tak co, máte chvílku času na napsání obyčejného dopisu? Takového, který pomůže prorazit díрку do těch zavřených dveří? Najít nové přátele? Uvědomit si, že my lidé k sobě prostě patříme a je jedno, ze které jsme generace? Vezmete si do ruky tužku sami večer v klidu? Nebo odpoledne a přiberete třeba děti nebo vnoučata? Napíšete společně a vylepsíte dopis obrázkem? Ať už se rozhodnete jakkoliv, jedno je jisté. Někdo bude méně sám. Opravdu se na to moc těším.

A teď už jen popřeji hodně zdraví a dobré nálady a rozploučím se. Napíšete, že ano?

Vaše

Jana

(také Duša, Martin, Eliška, Tomáš, Helena a...)

P.S. Abych nezapomněla, co s napsaným dopisem?

- *pokud Váš dopis míří do Kroměřížských Domovů, je to jednoduché. Stačí ho, napsat, naskenovat a poslat na mail dopis@sskm.cz. Rádi ho vytiskneme a předáme. Papírový dopis můžete hodit do schránky na adrese Riegrovo náměstí 159, Kroměříž, určitě ho doručíme, případně do schránky u kteréhokoliv z našich Domovů*
- *pokud byste rádi udělali radost někde jinde, můžete třeba:*
 - *hodit dopis ho do schránky u kteréhokoliv Domova úplně kdekoliv, i když tam nikoho neznáte;*
 - *naskenovat ho a poslat do kteréhokoliv Domova úplně kdekoliv. Jen si musíte najít e-mail nebo radši i telefon a domluvit se předem. Je to na Vás.*
- *hlavně:*
 - *nezapomeňte přidat svoji mailovou nebo normální adresu, at si Vás může najít odpověď!*

Lidi z doby internetové najdou více informací na <https://www.facebook.com/alzheimeruvuzel> a bude fajn, když pomůžou svým rodičům a prarodičům, kteří s internetem nekamarádí. Prostě to pošlete dál. Jako papírovou vložku. Kamkoliv.